

स्तादृहती । यस्या आद्यो द्वादशाक्षरस्त्रयोऽष्टाक्षराः पादाः सा पुरस्तादृहती ।
आद्यश्चेत्पुरस्तादृहतीत्युक्तेः । हे अग्ने दुश्चरितात्पापान्मा मां परिबाधस्व परितो
निवारय । मे पापे प्रवृत्तिर्मा भूदित्यर्थः । सुचरिते शोभने चरित्रे सदाचाररूपे
पुण्ये मा मां यजमानमाभज सर्वतो भज स्थापयेत्यर्थः ॥ का° [७.१.३.] उदायुषेत्यु-
त्थानमिति । उदायुषा उत्कृष्टेन चिरजीवनलक्षणैनायुषा (३२.) निमित्तेन तथा
स्वायुषा यागदानादिना शोभनेनायुषा निमित्तभूतेन अमृताननु सोमादिदेवाननु-
सृत्य उदस्थामरुमुत्थितवानस्मि । तिष्ठतेर्लुङि वृषम् ॥ २८ ॥

प्रति पन्थामपद्महि स्वस्तिगामनेरुसम् ।

येन विश्वाः परि द्विषो वृणक्ति विन्दते वसु ॥ २९ ॥

का° [७.१.४.] शीर्षि सोमं कृत्वा पाणिमलार्धाय प्रति पन्थामित्यनोऽभ्येतीति ।
शकटमभिलक्ष्य गृहेदित्यर्थः । अनुष्टुप्पथिदेवत्या । पन्थानं स्तौति । पन्थां प-
न्थानं मार्गं प्रत्यपद्महि वयं प्रत्यपद्यामहि प्रतिपन्नाः प्राप्ता अभूमेत्यर्थः । पद
गतावित्यस्य व्यत्ययेन शपि लुप्ते लङि वृषम् । विभक्तेः पूर्वसवर्णे पन्थामिति
वृषम् । किम्भूतं पन्थानं स्वस्तिगां स्वस्ति क्षेमेण गम्यते यत्र स स्वस्तिगास्तं
क्षेमेण गन्तुं योग्यम् । गमेर्विटि प्रत्यये विड्नोरनुनासिकस्यादिति [पा° ६.४.४१.]
मकारस्याकारि वृषम् । तथा अनेरुसम् एहः पापवृषश्चोरादिबाधस्तद्रहितम् । यद्वा
एह इत्यपराधनाम । यत्र गतानामपराधो नास्ति । येन यथा गह्नुषुरुषो विश्वाः
विश्वान्सर्वान्द्विषो द्वेषिणश्चोरादीन्यपरिवृणक्ति परितो वर्जयति । वृजि वर्जने रु-
धादिः । वसु विन्दते धनं च लभते तं पन्थानमिति पूर्वत्रान्वयः । विदू लामि
॥ २९ ॥

X. a. अदित्यास्त्वगसि । b. अदित्यै सद आसीद् ।

c. अस्तंभूद्भ्यां वृषभोऽन्तरिक्षममिमीत वरिमाणं पृथिव्याः ।

आसीद्द्विश्वा भुवनानि सम्राड्विश्वेत्तानि वरुणस्य व्रतानि ॥ ३० ॥

का° [७.१.१.] कृत्वाजिनमस्मिन्नास्तृणात्यदित्यास्त्वगितीति । अस्मिन्शकटे इ-